

JANKÓ JUDIT
MŰZEUM A CSONKATORONYBAN
ARANY-BICENTENÁRIUM NAGYSZALONTÁN

T2017 – Arany János születésének kétszázadik évfordulója – a parlament döntése szerint Arany János-émlékév. A költő szülővárosában, Nagyszalontán a bicentenárium évében egymást váltják a különböző programok egész évben. A megemlékezések sorába más városok intézményei – a nagyváradi Szigligeti Színház, a Magyar Tudományos Akadémia és a Magyar Művészeti Akadémia – is bekapcsolódik. Az irodalmi emlékházakról szóló tematikus számunkból így tehát már csak az emlékév miatt is kihagyhatatlan a nagyszalontai Arany János Emlékmúzeum. Igazgatójával, Darvasi Zoltánnal körbejártuk az intézmény múltját, gyűjteményének elemeit, de nem hagyhattuk figyelmen kívül, hogy a száztizenhét éves múzeum (ezzel Románia legrégebbi irodalmi múzeuma) harminc éve változatlan állandó kiállítására ráférne némi rekonstrukció. Még csak nem is a szándék hiányzott hozzá az elmúlt huszonöt évben, inkább a román kárpótlási törvény által létrehozott furcsa helyzet, amit Patócs Júlia, az Arany János Művelődési Egyesület elnöke tárt elénk.

MC: Mikor és milyen körülmények közt alakult meg az Arany János emléket őrző múzeum Nagyszalontán?

D. Z.: Az Arany János Emlékmúzeum története a költő halálának napjával, 1882. október 22-ével kezdődik. Fia, a versbeli „Lacika”, azaz Arany László politikus, országgyűlési képviselő, a Magyar Földhitel Intézet igazgatója 1885-ben felajánlja apja relikviáit, könyvgyűjteményét és kéziratait a városnak. Pontosabban egy egyesület létrehozását szorgalmazza és a leendő egyesület javára adományozza a tárgyakat. Az atyja hagyatékáról rendelkező levél ma is itt látható a múzeumban. Megalakul az egyesület, elkezdődik a gyűjtés a célok megvalósításához, az adományozási kedvet színházi előadások, hangversenyek rendezésével erősítik, ha lankadna, de ez nem történik meg, szép számban érkeznek az önkéntes felajánlások, végül mindezekből összeáll az Arany János Emlékmúzeum megalakulásának fedezete. Így kezdődik a történetünk.

P. J.: Az Arany János Emlékegyesületet a város alapította, megőrizni az utókornak Nagyszalonta kiemelkedő szülöttének emlékét. Első megoldandó feladatként Arany

*A Csonkatorony a hajdúk ősi építménye,
1620 és 1636 közt épült, Bocskai hajdúi őrtoronynak
húzták fel. 1658 szeptemberében a torony teteje
tűzvész következtében leégett, kétszáznegyven évig
így állt, csonkán, mint valami Bábel-torony.*

egykori szülőházának megvásárlását tűzték ki, de azt a benne élő lakók nem kívánták eladni. Átmeneti megoldásként ezért az iskolában nyitottak meg egy emlékszobát, ott helyezték el a tárgyi hagyatékot, bár látszott, hosszú távon szűk lesz a hely. Megfelelő helyszínt keresve, mivel a szülőház továbbra sem vált eladóvá, a Csonkatorony megvásárlása mellett döntöttek, és ott nyílt meg 1899 augusztusában az emlékmúzeum. Amikor a szülőház megüresedett, gyűjtést indítottak, aminek a bevételéből azt is megvásárolták, ettől kezdve a szülőház is az emlékegyesületé. 2010-ben a város felújította, szinte teljesen újjá kellett építeni, idén pedig újrameszeltük, -festettük, parkosítottuk az ünnep miatt. Sajnos még mindig kevesen tudnak a létezéséről, pedig emléktáblával régóta meg van jelölve a ház, de a köztudatban még lakóházként él, ami nem látogatható. Ezen próbálunk most változtatni, igyekszünk sokfelé hirdetni, hogy akár rendhagyó irodalomórát is lehet benne tartani, megelevenedik a *Családi kör* idillje, gémeskúttal, eperfával.

D. Z.: Valójában az igazi szülőház már rég nem létezik, leégett, amikor Arany hatéves volt. A szomszédságban tartott lakodalmat követő mulatozás során tűz keletkezett, leégett a fél utca, a nádfedéllel fedett házak közt gyorsan terjedtek a lángok. Az Arany család telkén azóta már a negyedik épület áll, ami most múzeumi funkciót kapott, tulajdonképpen egy tájház, ahol azt mutatják be, hogyan nézett ki a 19. század végén egy parasztporta. A szoba-konyhás ház kiállítási tárgyait Nagyszalonta népe ajándékozta össze a néprajzi múzeumnak. Az iskolai Arany-emlékszobát jóval korábban, 1885. június 6-án nyitották meg, s annak az anyaga költözött néhány évvel később a Csonkatoronyba.

MC: *A nagyszalontai Arany János Emlékmúzeum tehát nem abban a házban működik, ahol a költő született, de miként kerül a Csonkatoronyba?*

D. Z.: A Csonkatorony a hajdúk ősi építménye, 1620 és 1636 közt épült, Bocskai hajdúi őrtoronynak húzták fel. 1658 szeptemberében a torony teteje tűzvész

következtében leégett, kétszáznegyven évig így állt, csonkán, mint valami Babel-torony. Mikor Petőfi Sándor itt járt látogatóban Nagyszalontán a barátjánál, ő is csonkán látta, a toronyról készített rajza látható a kiállításunkon. Azt, hogy a múzeum itt legyen a Csonkatoronyban, még maga Arany László találta ki, a felújításhoz is ő gyűjtötte a pénzt, amelynek során a torony a Vajdahunyd vár mintájára kapott tetőzetet. 1899. augusztus 20-ától emlékmúzeum.

MC: *Ki volt az első igazgatója?*

D. Z.: Először, mikor még az emlékszoba abban az iskolában működött, ahol Arany gyerekként tanult és felnőttként tanított is, szó nem volt igazgatóról, egy négy osztályt végzett gondnok nyitotta ki az emlékszobát, ha jött valaki. Majd egy Tordai Ferenc nevezetű tanító vette át az egészet. Őt követte egy történelemtanár, de képzőművész is volt a sorban, az elődöm pedig, aki évtizedeken át vezette a múzeumot, egy filozófiát végzett tanárember, Dánielisz Endre: minden, ami itt látható, az ő koncepcióját tükrözi. Én tőle vettem át, előtte a művelődési házban dolgoztam mint programszervező. Dánielisz tanár urat az egész város tiszteli, mindannyiunkat tanított a líceumban, ma már nagyon visszavonultan él, 91 éves múlt. Néha azt érzem, neki annyira szívügye volt a múzeum, hogy az iránta való tisztelet is gátolt minket mindig a változtatásban, de az igaz, ideje lenne modernizálni. 2010 óta vezetem a múzeumot, azóta folyamatosan tervben van a megújulás. Az Arany János Emlékmúzeum igazgatói mind hozzátettek a nagyszalontai Arany-kultusz fennmaradásához, azért megemlítem a nevüket: Dánielisz Endre, Wagner István, Fábián Imre, Rednik Klára, Zuh Imre.

MC: *Mi az emlékmúzeumban most látható kiállítás koncepciója?*

D. Z.: Az épület speciális adottságaihoz alkalmazkodva a négy szint négy különböző tematika. A földszint várostörténettel foglalkozik, majd három emelet Arany János életét mutatja be Nagyszalontától a Magyar Tudományos Akadémiáig. A negyedik emelet sokáig nem volt látogatható, de az elődöm azt szerette volna, ne úgy fejeződjön be a kiállítás, hogy Arany János meghalt a nagyfotelben, ezért kijárta, hogy a negyedik emeleten a költő utóéletét is bemutathassa műveinek újabb kiadásain, fordításain keresztül.

¶ A földszinti helytörténeti rész kizárólag Nagyszalontáról szól. A város alapítója Bocskai István, Erdély fejedelme 1606. március 11-én elsőre bérlti, majd megvásárolja Toldi Györgytől a birtokot, és letelepíti háromszáz katonáját, vagyis a hajdúkat. Bocskai és a hajdúk fontos szerepet vittek a jövőre ötszáz éves

Arany János Emlékmúzeum, Nagyszalonta
Bagosi Tibor felvétele

Arany János Emlékmúzeum, Nagyszalonta
Bagosi Tibor felvétele

Arany János Emlékmúzeum, Nagyszalonta
Bagosi Tibor felvétele

Arany János Emlékmúzeum, Nagyszalonta
Bagosi Tibor felvétele

reformátusság megszilárdulásában, nem véletlen, hogy ott van Bocskai szobra a genfi emlékművön is. Az első feljegyzések a településről 1214-ből valók, 1332-től a pápai tizedjegyzékben már Salonta néven vannak említések, a Nagyszalonta nevet később kapja. Arany idejében 9140 lakosa van a településnek, jelenleg bő 17 ezer, de volt 22 ezer lakos is. A tárlókban láthatók a város pecsétnyomói oroszán- és sasábrázolásokkal, címeres városi zászlók, ahol az oroszán a magyarokat, a sas pedig az osztrákokat jelöli. Van egy régi makettünk a városról, főleg az itteni látogatóknak érdekes, hogy az épületekből a torony kivételével már egy sincs meg. Az 1620 és 1636 közt összehordott építőanyagból, a környékbeli lerombolt templomok és kúriák maradványaiból épült őrtoronynak a védelmi rendszerben volt nagy jelentősége, valószínűleg várfalak közé épült, de ebből nem tudunk már megmutatni semmit. Említettem, hogy 1847-ben Petőfi Sándor itt járt meglátogatni barátját, akkor készített egy rajzot a toronyról is. Kevesen tudják, de Petőfi és Arany is jól rajzolt, volt érzékük a képzőművészethez. Költőként is megénekeltek az épületet, Petőfi *Csonka Torony*, Arany pedig *Ótorony* címmel írt verset. Egy teljes emeletet szentelünk a két költő barátságának, a Petőfi által rajzolt Arany-portrén, a levelezésükön és Szervátiusz Jenő kettőjüket ábrázoló szobrán kívül itt látható az a kávéfőző, amit 1847 szeptemberében Petőfi és Szendrey Júlia, a liberális Petőfi család hozott ajándékba a konzervatív Arany családnak, újdonságként.

¶ Külön tárlóban mutatja be a kiállítás a város jeles szülötteit. Földi János természet-tudós, orvos és költő, hajdúhadházaai körorvos, neki köszönhetjük a Linné-rendszer ősi növényneveinek magyarítását. A debreceni kollégiumban Csokonai a mentora, Fazekas Mihály pedig a barátja. Lovassy László, a reformkor kiemelkedő egyénisége, az országgyűlési ifjak vezetője, '48-as forradalmár, Kossuth jó barátja és közvetlen munkatársa. A forradalom leverése után hat másik társával

Jegyző korszakából őrzünk saját kezűleg írt marhapasszusokat. A múzeum dokumentációs anyagában hatszázhatvanegy eredeti Arany-kéziratot és ötszázkilencvenöt kéziratmásolatot őrzünk, emellett százharminchárom hozzá írt levelet, százegy darabot a családi levelezéséből, harminchat családi iratot és negyvenöt fényképet Aranyról, családtagjairól, barátairól.

a brünni börtönbe kerül, és beleőrül a büntetésbe. Utolsó hónapjait itt a közelben, Erdőgyörökön tölti, a nagyszalontai temetőben temetik el. A már említett múzeumalapító, Arany László, Petőfi *Arany Lacinak* címmel írt hozzá verset, ezt minden kisiskolás tudja, hiszen a tananyag része, apja pedig *Fiamnak* címmel. Neki magának is voltak irodalmi próbálkozásai: verseskötetet adott ki *Déliá-bok hőse* címmel és egy székellyföldi meseújteményt. Nagyszalontai születésű Zilahy Lajos író is, akinek a nevét a legtöbben úgy ismerik, mint a harmincas évek sikerfilmjeinek (*Halálos tavasz, Valamit visz a víz, Fatornyok, A Dukay család, A fegyverek visszaneznek, Hazajáró lélek, Szépapám emléke, Két fogoly* és a többi közönségsiker) forgatókönyvírója, de kevesen tudják, hogy a Magyar Tudományos Akadémia tagja is volt. Megemlékezünk még a *parasztköltő* állandó jelzővel emlegetett Sinka Istvánról, a *Fekete bojtár vallomásai* című önéletrajzi regénye alapmű, ha valaki tudni szeretne valamit a magyar parasztság keserves életéről, amiben egyébként Sinkának is osztályrésze volt. Bihari ridegpásztor családban született, maga is bojtár, majd juhász volt Nagyszalonta környékén. Ahogy Arany a 19. század legnagyobb balladaszakértője, a 20. századé már Sinka. Nekem személyes nagy kedvencem, diákkoromban az *Anyám balladát táncol* című versét magam is szavaltam Gyulán egy színelőadáson. Még egy fontos szülötte van a városnak, Kulin György, a magyar amatőr csillagászat megteremtője, csillagvizsgáló-alapító, számos kisbolygó és üstökös felfedezője, közteri szobrot is emelt neki a város. Kulin György az egyik általa felfedezett kisbolygót *Szalonta* névre keresztelte, ma is fenn ragyog az égen.

¶ A helytörténeti rész tartalmaz még különböző időszakokból származó rajzokat, festményeket, metszeteket a városról, nyomon követhetjük a Csonkatorony alakváltozásait 1793-as, 1885-ös, 1905-ös rajzokon, metszeteken, láthatjuk, miként néz ki 1907-ben a kolozsvári Szeszák Ferenc Arany-szobrának idekerülésekor vagy 1910-ben, amikor tető kerül rá.

¶ A következő emeletek Arany életéről szólnak, kezdve, hogy 1817 március 2-án egy bogárhátú kis házban megszületett Arany György és Megyeri Sára tizedik gyermekeként. Tízévesen a debreceni kollégiumba küldik, a múzeum tulajdonában van az utazóládája, valamint a kollégiumi naplóból annak a lapnak a másolata, ahová Arany Johannis néven bejegyezték. Amikor 2010-ben, egy turisztikai attrakciófejlesztési uniós pályázat keretében a debreceni Medgyessy Ferenc Emlékmúzeumban Arany János életét mutatták be, akkor mi ezt a ládát küldtük el. Gyakran vezetek körbe diákokat, tetszeni szokott nekik, hogy Arany érettségi nélkül lesz később a Magyar Tudományos Akadémia titkára. Nagyszalontára visszatérve a város tanítója és segédjegyzője lesz. Jegyző korszakából őrzünk saját kezűleg írt marhapasszusokat. A múzeum dokumentációs anyagában

hatszázhatvanegy eredeti Arany-kéziratot és ötszázkilencvenöt kéziratmásolatot őrzünk, emellett százharminchárom hozzá írt levelet, százegy darabot a családi levelezéséből, harminchat családi iratot és negyvenöt fényképet Aranyról, családtagjairól, barátairól.

¶ A család erősen kötődik Nagyszalontához, felesége, Ercsey Julianna is idevalósi, 1840-ben házasodnak össze. Leányuk, Arany Juliska, 1863-ban, mikor a család már Pesten élt, szintén idejött férjhez, Szél Kálmán református lelkészhez, aki ötvenhárom évig szolgálta a nagyszalontai gyülekezetet. Juliska, a nagyszalontai temetőben nyugszik, ügyeltek rá, hogy a régi temető felszámolásakor ne tűnjön el a sírja, áttemették az újba. Halálakor apja küldött sírkövet, a saját maga által írt sírverssel („A lélek él és találkozunk”), itt, Szalontán, Aranytól csak ezt az egy sírverset ismerjük, míg Nagykőrösön, ahol sokáig élt és tanított, több sírverséről tudunk. Az Arany családnak nincsenek leszármazottai, mert Arany Lászlónak nem született gyermeke nejétől, Szalay Gizellától. Arany László özvegyét az irodalomtörténész Voinovich Géza vette feleségül, ő állította össze az első kritikai Arany-kiadást, amelynek most már a 19. kiadásánál járunk. A kritikai kiadáshoz írott jegyzetei forrásértékűek, kutatói munkássága kimagasló, de sajnos az Arany-hagyatékából a házassága révén hozzákerülő anyag megsemmisült, amikor a Ménesi úti Voinovich-villa bombatalálatot kapott a második világháború idején.

MC: *A múzeum egyik szintje Arany akadémiai dolgozószobájának bútoraival van berendezve, közte egy könyvekkel teli könyvszekrényel. Ezek szerint nem pusztult el minden a Voinovich-házban.*

D. Z.: A költő könyvtárából ezerhétyszázötvennégy kötet és leánya, Arany Juliska könyvtárából százhuszonkettő a mi gyűjteményünkben van, de fogalmazhatok úgy is, hogy a megmaradt Arany-könyvtár szinte száz százalékban itt van Nagyszalontán. Azért is olyan értékesek a nálunk lévő könyvek, mert Arany János eredeti széljegyzeteivel, szövegekkel, rajzokkal, megjegyzésekkel vannak ellátva. Szokása volt az olvasottakat kommentálni, bejegyzései még láthatók, de napról napra romlik az állaguk. Az épület kívülről többé-kevésbé rendben van, de belül rendkívül rossz állapotok vannak, és nincs benne fűtés. A könyvek sorsa a legaggasztóbb, de a bútorzatot sem ártana restaurálni. Két fotel, egy lantasztal, egy pipatórium és a könyvszekrénye került ide az akadémiai dolgozószobából, mind eredeti tárgyak, mindegyikre ráférne a felújítás. A nagyobbik fotelben halt meg 1882. október 22-én, egy héttel előtte, október 15-én a Petőfi-szobor avatásán megfázott, ez súlyosbodott tüdőgyulladássá.

MC: *A háború tett pusztítást a múzeum anyagában, illetve az utána következő román szocializmus idején nem vették el semmi?*

D. Z.: 1944-ben betörték a múzeumba, és több mindent elvittek, főként használati tárgyakat, azóta sem bukkant fel semmi közülük. Ennél sokkal fájóbb azonban, hogy valamikor 1977 táján több kéziratot és az Arany-levelezés egy részét elvitték különböző levéltárakba. Szerencsére a Magyar Tudományos Akadémiáról Korompai János professzor, a 19. század irodalmának és Arany János életművének a kutatója utánajárt, és mindannak, amit elvittek, visszahozta a digitális változatát.

MC: *Miért vitték el ezeket a kéziratokat?*

D. Z.: Pontosan nem lehet tudni, mert nemcsak a múzeumból vittek el anyagokat, hanem az egyházi központból is levéltári kivonatokat, jegyzőkönyveket. A városi legenda szerint a Securitate folyamatosan megfigyelte és lehallgatta a múzeumot, érdekelte őket, ki jár ide kutatni Budapestről. Azt mondják, Dánielisz tanár urat is az államvédelem távolította el az igazgatói székéből, mindenesetre sokan emlékeznek itt rá, ahogyan elvitték. Ugyanakkor ő járta ki, hogy az általa tervezett állandó kiállításra elég pénz jusson, abban az időben egy ház árát beletették. A román időkben nem Arany János életművét hangsúlyozta a múzeum, hanem Nagyszalonta történetét, ezért tudott megmaradni. Aki ebben a városban nőtt fel, itt járt iskolába, legyen az magyar vagy román, gyerekként biztosan sokat járt ebben a múzeumban, és ma is a sajátjának érzi. 2010 augusztusa óta vagyok megbízott múzeumigazgató, azóta várom, hogy valamilyen formában megújuljunk. Sajnos ez még mindig nem történt meg, és nagyon közelít az emlékévként, amiben reménykedtem. Ám inkább kavarodásnak nézünk elébe, mert az épület kikerül a polgármesteri hivatal fennhatósága alól, és átkerül a Művelődési Egyesület hatáskörébe.

MC: *Miért kerül át, miért most és mik az egyesület tervei?*

P. J.: Ahogy Zoltán is elmondta, Arany János halála után a fia kezdeményezésére alakult meg az Arany János Művelődési Egyesület. Amikor az 1920-as években rájöttek, hogy a toronyban lévő, ingyenesen látogatható múzeum fenntartási költségeit nincs miből kitermelni, felépítették mellé az Arany Palotát bérháznak. A benne lévő két lakás, két üzlethelyiség és mai szóval rendezvényterem bérleti díjából finanszírozták a múzeumot és az addigra szintén megvásárolt szülőházat.

Az ötvenes években államosították az egészet, akkor került a városhoz. A lakásokba új lakókat költöztettek, a múzeum megőrizte eredeti funkcióját, a palota emeleti szintjére bekerült a városi könyvtár. 1991-ben, a forradalom után, a román kárpótlási törvény értelmében vissza lehetett igényelni az ingatlanokat, mi is megtettük azonnal. Huszonöt éve zajlik a per. Tíz éve visszakaptuk a szülőházat, nagyon leromlott állapotban, semmit nem nyúltak hozzá az elmúlt évtizedekben, ezt 2010-ben városi segítséggel felújítottuk. Úgy tűnik, a Csonkatorony és az emlékpalota ügye is lezárulhat hamarosan, mert most, ennyi idő elteltével kimondta a bíróság, záros határidőn belül vissza kell adják az egyesületnek. A márciusi határozatról a mai napig nem kaptam hivatalos végzést, de ha vissza is kapjuk az épületet, szándékunk a múzeum benne tartása. Nincs is más megoldás, hiszen a műtárgykollekció változatlanul a városé, ez az eljárás csupán az ingatlanokra vonatkozott, minden egyébre új jogi procedúrát kell kezdeményezni. A román visszaszolgáltatási törvény szerint ha visszaadnak egy épületet, de benne szeretnék tartani a közintézményt, akkor bérleti díjat kell fizessenek érte. A könyvtár esetében egyértelmű a helyzet, nincs hová vinni, de a városvezetés a múzeumot sem szeretné bolygatni. Jó kapcsolatot ápolunk Török László polgármester úrral és a magyar városvezetéssel, mindkét fél bízik abban, hogy megtaláljuk a megfelelő, mindenki számára megnyugtató megoldásokat.

¶ Az egyesület is szeretné modernizálni az állandó kiállítást. A Petőfi Irodalmi Múzeum készített egy tervet négy évvel ezelőtt, amit akkor a város nem fogadott el, de nem is találtak a kivitelezéshez támogatót. Mi Dánielisz Endre ötleteivel ötvöztük a PIM anyagát. Egy éve készen a terv, a felújított kiállítás koncepcióban nem lenne nagyon más, csak gazdagabb anyagot állítanánk ki, és fénytechnikában, látványvilágban modernizálnánk.

MC: *Az igazgató úr említette, hogy nincs fűtés az épületben, és megoldatlan a műtárgyak, ezen belül főként a könyvek állagmegőrzése. Terveznek változtatni ezen a közeljövőben?*

P. J.: Ez szerintem is nagyon súlyos probléma. Fontos lenne legalább egy olyan helyiséget kialakítani, ahol a hőmérséklet és a páratartalom állandó, még egy egyszerű klímaberendezés is sokat segítene. Szerencsénk, hogy a múzeumnak két méter vastag falai vannak és így, noha tényleg nincs benne fűtés, viszonylag lassan hűl ki, illetve melegszik fel. Ennek ellenére a Csonkatoronyból Arany könyveit át kellene helyezni egy biztonságosabb helyre. Nem lopásra gondolok, a torony falvastagsága és ajtómérete mellett ettől nem kell félni, az értékesebb kéziratok ráadásul széfben vannak, hanem időjárás és páratartalom szempontjából megfelelő helyre. Idén pályáztam a Bethlen Gábor Alaphoz állagmegőrzésre,

de nem nyertünk. A világítás ügyében szintén lépni kell, a középben lelógó világykörte semmiképpen sem nevezhető múzeumhoz méltónak, szinte semmi fényt nem ad.

MC: A román pályázatok nem elérhetőek?

P. J.: Román pályázaton akkor tudnék elindulni, ha végre aktualizálni tudnám az iratainkat. Az egyesületünk közvetlenül a forradalom után alakult újjá, az akkor hatályos 1991-es törvény alapján. 2001-ben új törvényt hoztak, aminek értelmében módosítanunk kellett volna néhány elemet, de akkor már tíz éve zajlott a visszaszolgáltatási perünk, előlről kellett volna kezdeni, ha átírom a működésünket az új törvény betűje szerint. Viszont román anyagi forrásokat csak a 2000-es törvény alapján bejegyzett szervezetek kaphatnak. Nem vagyunk törvényen kívüliek, jeleztem a hatóságoknak, hogy ha a nevünkön lesz a két visszaigényelt ingatlan, beadjuk a hivatalos módosítási papírokat.

MC: Előfordul még, hogy valaki felajánl Arany-émlékeket, és ha igen, van-e keretük megvenni?

P. J.: Ha lenne felajánlás, megoldanánk valahogy, de már jó ideje nincsen. Utoljára a hatvanas–hetvenes években, még Dánielisz tanár úr indított néha gyűjtést és tudott vásárolni egy-egy Arany-portrét, néhány személyes tárgyat, pipát, sőt rendelt szobrokat, festményeket, Toldi-szobrot, Arany és Petőfi barátságát ábrázoló szobrot.

MC: Hogyan készül az egyesület az Arany-émlékévre?

P. J.: Az év összes ünnepi eseményénél társszervezők vagyunk, minden a mi kezünkben fut össze. Az összes évforduló és jeles nap a városban, egész évben Arany Jánosnak lesz szentelve. Tavasszal, a költő születésnapja, azaz március 2-a utáni első hétfőjén tartjuk a hagyományos szavalóversenyünket, ősszel, október 22-én, a halála napján pedig a mesemondó versenyünket. Március 2-án Nagyszalontára települ az MTA kihelyezett ülése, amelyet Lovászi László, az MTA elnöke nyit majd meg, a nagyváradi Szigligeti Színház előadással készül. Nyáron lesz Toldi-fesztivál, időszaki tárlat Arany és Petőfi barátságáról és a forradalomban játszott szerepükről, körvonalazódik egy kiemelt rendezvény, az Arany-út, melynek során az érdeklődők felkereshetik az Arany életéhez kapcsolódó településeket.

